

NORDBRANDT^T
&
NUSSBAUM

HJEMLØSHED

INSHALLAH

SOLEN GÅR NED (digt)

HJEMØSHED

DAESH (digt)

LILLE KRIGSBARN

DET ER IKKE DIN SKYLD

INSHALLAH (digt)

SOLEN GÅR NED

JEG VIL EJE DIG

HVIS DU KUNNE SE

DIG SELV (digt)

DAESH

AYRILIK (instr.)

NUGGENISE (digt)

Inshallah

Selv denne forelskelse vil,
om Gud vil, engang gå over.
Selv disse pebertræers raslen
vil engang ikke længere
få mig til at føle at jeg har tabt noget
hvis navn jeg havde glemt.

Selv disse hvide mure
som (peber) træernes skygger,
på et bestemt tidspunkt, gør endnu hvidere,
vil engang om Gud vil,
gøre mig melankolsk af en anden
årsag end denne...

Og selv dette havs blånen
som børnenes latter hen under aften,
gør endnu dybere, vil
om Gud vil, uden at deres stemmers
klang ændre karakter
uden at de opdager noget

engang falme og være forbi

Selv disse hvide mure
som træernes skygger
gør endnu hvidere, gør endnu hvidere.
engang falme og være forbi
Om gud vil - Inshallah

Hjemløshed

Kulsorte er nætterne, bombernes brag
følger os uafbrudt ved nat som ved dag.
Hvordan skal vi drømme, når slag følger slag?
Hjemløshed, hjemløshed, bitre hjemløshed.
Alle smerters moder, stolte hjemløshed.

Lange var rejserne, afskedernes sår
springer op dag og nat, hvor langt vi end går.
Skal vi dø eller flygte, år efter år?
Hjemløshed, hjemløshed, vrede hjemløshed
Alle smerters moder, stolte hjemløshed.

Daesh

Hvor civilisationens vugge stod
står afhugne hoveder nu på stager.
Sorte faner ved Babeltårnets fod.
Palmyra smadret. Og sarkofager

forklædt som mennesker af kød og blod
fortærer tanker, spytter orme ud.
Hitler og Muhammed i ét stort rod:
En grusom kloning. En grinende gud.

Lille Krigsbarn/Vuggevisen

Lille krigsbarn, hvor går du hen?
Mod øst eller vest?
Hvor i verden tror du
du finder en ven?

Lille krigsbarn, hvad passer dig bedst:
Et hullet tæppe?
En krydsfinerskiste?
En redningsvest?

Lille krigsbarn, hvor vil du dø:
Hvor bomberne falder
eller i åben sø?

Lille krigsbarn, hvor vil du hen?
Vælg selv. Bare vi aldrig
skal se dig igen.

Lille krigsbarn, hvor går du hen?
Mod øst eller vest?
Hvor i verden tror du
du finder en ven?
Lille krigsbarn, hvad passer dig bedst:
Et hullet tæppe? En krydsfinerskiste?
En redningsvest?
Lille krigsbarn, hvor vil du dø?
Hvor bomberne falder eller i åben sø?
Lille krigsbarn, hvor vil du hen?
Vælg selv. Bare vi aldrig skal
se dig igen.

dine bevægelser hele tiden
far til at ringe i rummet
og en vældig strøm af silke
sån det sted hvor
din hals møder dine skuldre

Jeg vil eje dig

Jeg vil eje dig, du skal være min.
Din krop, din sjæls
dybeste hemmeligheder
skal være min ejendom.
Du skal ikke have et hår
ikke en tand
ikke en eneste mørk krog
i dine tanker
som ikke tilhører mig.
Hvordan skal jeg ellers
kunne sælge dig
for dynger af sølv og guld
kostbare stene og (alle mulige) luksusvarer ?
Eller hvem ved?
Måske blot for et glas vin
en nat med en luder
en håndfuld kulørte glasperler
eller en tarvelig kniv
med håndtag af sejlgarn.

Hvordan skal jeg ellers få at vide
hvad tabet af dig betyder?
Med hvad
måle dit fravær?
Miste dig skal jeg alligevel.
(Hver dag mister jeg dig lidt.)
På Orientens markeder
vil jeg opkøbe sådanne ting
som jeg kunne have solgt dig for
små ting
der vil minde mig om de usynlige bjælder
dine bevægelser hele tiden
får til at ringe i rummet
og en vældig strøm af silke
som det sted
hvor din hals møder dine skuldre.

Og hvis jeg pludselig en dag
tilfældigt skulle møde dig
ville jeg forære dig det hele

Det er ikke din skyld

Det er ikke din skyld
at du sårer mig at din skygge, dine bevægelser
er nøgler
til døre, jeg ikke troede at
jeg ejede.

En lang, stenbelagt korridor
som i en officiel bygning
men med toturkamre
i stedet for kontorer
skal jeg igennem på grund af dig
på grund af dit livs
ufrivillige indgreb i mit.

Jeg har set rummet
hvor man blev skoldet
rummet hvor man blev frosset
(og de forskellige former
for dissektion)

men endnu er jeg ikke
nået halvvejs gennem gangen.

Fra de åbne døre bag mig
lyder der skrig
men lang mere skræmmende
er stilheden
og de lukkede døre foran mig.

Og dette har jeg desuden lært:
Netop som man tror
at forventningen om rædslen
er værre end rædslen selv
er rædslen pludselig lang værre
end nogen forventning
kunne havde ladet ane.

det ik' din skyld
at du sårer mig
at din skygge dine bevægelser er
nøgler til døre jeg troede jeg ejede
på grund af dig og på grund af dit
livs ufrivillige indgreb i mit

Solen går ned bag Asklepions klipper

Solen går ned bag Asklepions klipper.
Havet bliver sort, men bølgerne røde.
Din båd er blind. uden ror eller skipper.
En strand i Tyrkiet vasker de døde.

I solopgangslandene raser krigen
i vesten, diskoteker på hver en kyst.
På havet lyder der gråd og skrigen
Mod vest går kursen, men døden mod øst.

To verdener ligger der bryst imod bryst
Ingen kan vende sig væk fra den anden.
Til døden dem skiller, i smerte og lyst

ligger de der som et påtvunget møde.
Ingen kan vende sit blik fra stranden:
Den før så øde vasker nu de døde.

Jeg vil eje dig.
Jeg vil eje dig du skal være min
din krop
din sjæls dybeste hemmeligheder
skal være min ejendom

får til at ringe i rummet
og en vældig strøm af silke
som det sted hvor
din hals møder dine skuldre

Tak til alle der har spillet og sunget de smukkeste toner på denne udgivelse, og alle andre der har lagt ryg til.

Medvirkende:

Henrik Nordbrandt - Recitation

Channe Nussbaum - Lead vokal

Bjarke Kolerus - Klarinet og basklarinet

Henrik Goldschmidt - Duduk og shofar

Elisabeth Dickmann - Violin

Fuat Talay - Saz

Johan Ohlsson - Harmonika og klaver

Hans Find Møller - Kontrabas

Andreas Ugorskij - Guitar

Jonatan Nussbaum Aisen - Percussion

Jonas Nakel - Keyboards, pedaler

Sophus August Tuxen - Synthesizer, E-percussion, E-Guitar, kor

Laura Illeborg, Philip Nussbaum Varlev, Barbara Nussbaum

Varlev - Kor

Tak for støtte til KODAs kulturelle midler, DPA, DAF, DJBFA, Svensk-danska kulturfonden, Dansk Skuespillerforbunds Produktions-støttemidler

NOTE:

I deres musikalske version fremtræder visse af teksterne ændrede i forhold til originalerne.